

[Stauning.]

Maade, som de gør her, for man skulde jo være større Engle, end det nuværende Ministeriums Medlemmer er, for at kunne tage et saadant Forslag med Alvor. Derfor forstaaer jeg ogsaa, at det ikke var lutter blide Toner, der lød fra det ærede Medlem; det var Trusler overfor Ministeriet, det var ikke til at tage fejl af, og hvis det ærede Medlem er i Stand til at vælte Ministeriet, skal han have min Velsignelse til det. Hvis han vil gøre noget i den Retning, skal jeg anerkende den Side af hans Virksomhed, ligesom jeg ogsaa paaskønner, at den højtærede Indenrigsminister udtalte sig med en saadan Aabenhed overfor det konservative Parti, som vi ellers sjældent hører det her i Salen. Det var ikke lutter Behageligheder, det konservative Parti fik, og jeg gratulerer Partiet til, at det har skullet modtage den Dosis, det for et Øjeblik siden fik af den højtærede Indenrigsminister. Det maa være tiltalende at yde sin Støtte ved første givne Lejlighed, naar en Dagsorden „uanset det hele“ alligevel kræver Støtte til Ministeriet.

Den ærede Ordfører beskæftigede sig med min Interesse for Valg; kunde ikke forstaa, at jeg kunde have noget imod, at Københavns Vælgere skulde kaldes til Valg om Skattenedsættelse nu og da. Nej, jeg har ikke noget mod at deltage i Valg, naar Grundlaget er til Stede: Naar Lovens Bestemmelser om Skatteforhøjelse nødvendiggør Valg; saa skal der selvfølgelig holdes Valg. Men der skal ikke holdes Valg paa et saa fuldkommen umuligt Grundlag som det, de ærede Medlemmer foreslaar: At man skal holde Valg paa det Grundlag, at Skatten skal nedsættes med 20 pCt., uden Hensyn til om man kan komme igennem med de Penge, der saa bliver til Raadighed, og risikere, at et Parti faar Flertal, som ikke kan opfylde det Bud, Valget har givet; det er dog en umulig Tanke. Nej, man kan holde Valg om, hvorvidt Borgerne vil have Skatteforhøjelse eller ikke, men man kan ikke holde Valg om, hvorvidt Udgifterne kan nedsættes eller ikke. Det maa Administrationen i alt Fald først og fremmest kunne afgøre.

Men det ærede Medlem behøver aldeles ikke at mene, at vi har nogen Frygt for Valg. Derimod husker jeg, at det ærede Medlem for et Par Dage siden skrækslagen skyndte sig at stemme mod sine egne Meningsfæller, baade Partiets Ordfører og dets Næstordfører; i Landmandsbanksagen for at undgaa Valg. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem skal komme

her og være opstyttet med Hensyn til Begejstring for Valg. Begejstringen er ikke til Stede paa den Kant, det ved vi alle.

Den ærede Ordfører siger med Hensyn til Muligheden af de Skattenedsættelser, her er Tale om; at han og hans Medforlagsstillere føler sig overbevist om, at Skatten kan nedsættes. Ja, den Overbevisning, den stærke Tro er nu en Gang ikke noget Bevis. Ingen Finansborgmester kan klare sig med, at han tror nok, det skal gaa. Man kan ikke skattelovgive om 5—10 Mill. Kr.s Nedsættelse aarlig paa det ærede Medlems gode Tro. Der kræves Beviser. Der kræves de nødvendige Penge paa Bordet som Bevis for, at det kan lade sig gøre. Det er det eneste, der duer, ikke det ærede Medlems Tro og Overbevisning.

Vi kender nok, hvad Troen hjælper. Det ærede Medlem og hans Meningsfæller i Københavns Kommunalbestyrelse foreslog i 1926—27 10 pCt.s Nedsættelse af Skatten. Der blev det Aar et Underskud paa 1,3 Mill. Kr.; og hvis de havde faaet den 10 pCt.s Nedsættelse, vilde Underskuddet være blevet 6,6 Mill. Kr., et Underskud, der altsaa skulde dækkes paa en eller anden Maade, af Formuen eller ved Laan. Troen paa, at det kunde lade sig gøre; hjalp altsaa ikke. Kendsgeringerne har vist, at det kunde ikke lade sig gøre.

Det ærede Medlem henviser saa til, at man kan gøre forskellige Ting. Ja, det ærede Medlem kan jo virke for Aftrapning af Arbejdstiden, og hvad han ellers nævnte. Det har han Lov til at foreslaa i Kommunalbestyrelsen. Kan han faa det gennemført, maa man jo finde sig i det, og saa kan man ved Hjælp deraf tage Skattenedsættelsen. Men det ærede Medlem kan ikke nøjes med at henvise til, at man kan gøre noget, som han ved ikke kan gennemføres.

Hvad hjælper for Resten Aftrapning af Arbejdstiden? Det ærede Medlem skulde undersøge den Ordning, der er gennemført paa Frederiksberg. Der har de Konservative med Stolthed proklameret, at de har gennemført Teorien om Arbejdstidens Aftrapning. Kommunaldirektøren gør op, at det højest kan medføre 27 000 Kr. formindsket Udgift, endda under visse Forudsætninger om, at de og de falder ind derunder paa den og den Maade, hvilket aldeles ikke er sikkert. Altsaa formodentlig et endnu mindre Beløb end 27 000 Kr. bliver paa Frederiksberg Resultatet af den Aftrapning, som det ærede Medlem taler om skulde hjælpe til Skattenedsættelse, og som altsaa i Køben-